

LEGE nr. 273 din 21 iunie 2004 (republicată**)(*actualizată*)**
privind procedura adopției***)
(actualizata pana la data de 1 februarie 2014*)

EMITENT:
PARLAMENTUL

Data Intrarii in vigoare: 01 Februarie 2014

*) Forma actualizată a acestui act normativ este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către LEGEA nr. 76 din 24 mai 2012; LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

**) Republicată în temeiul dispozițiilor art. X din Legea nr. 233/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 7 decembrie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 19 noiembrie 2009 și ulterior a fost modificată prin Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

***) Titlul legii a fost modificat de pct. 1 al art. 50 din LEGEA nr. 76 din 24 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 365 din 30 mai 2012.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției:

- a) principiul interesului superior al copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, culturală și lingvistică;
- d) principiul informării copilului și luării în considerare a opiniei acestuia în raport cu vârsta și gradul său de maturitate;
- e) principiul celerității în îndeplinirea oricăror acte referitoare la procedura adopției;

f) principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau, după caz, ale familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești.

ART. 2

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) adoptat - persoana care a fost sau urmează să fie adoptată, în condițiile prezentei legi;

b) adoptator - persoana care a adoptat sau dorește să adopte, în condițiile prezentei legi;

c) adopție internă - adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au reședința obișnuită în România;

d) adopție internațională - adopția în care adoptatorul sau familia adoptatoare și copilul ce urmează să fie adoptat au reședința obișnuită în state diferite, iar, în urma încuviințării adopției, copilul urmează să aibă aceeași reședință obișnuită cu cea a adoptatorului;

e) atestat - documentul eliberat, în condițiile prezentei legi, care certifică existența abilităților parentale ale solicitantului, precum și îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului;

f) Convenția de la Haga - Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de România prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994, cu modificările ulterioare;

g) copil - persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;

h) direcția - direcția generală de asistență socială și protecția copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;

i) familie adoptatoare - soțul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;

j) familie - părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;

k) familie extinsă - rudele copilului până la gradul al patrulea inclusiv;

l) familie substitutivă - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, care, în condițiile legii, asigură creșterea și îngrijirea copilului;

m) Oficiu**) - organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;

**) A se vedea Legea nr. 274/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Adopții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 17 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare.

n) părinte firesc - persoana față de care copilul are stabilită filiația firească, în condițiile legii;

o) planul individualizat de protecție - documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil;

p) stat primitor - statul în care are reședința obișnuită adoptatorul sau familia adoptatoare, în cazul adopției internaționale, și în care se deplasează adoptatul în urma încuviințării adopției.

ART. 3

În înțelesul prezentei legi, prin reședință obișnuită în România a adoptatorului/familiei adoptatoare se înțelege situația:

a) cetățenilor români sau cetățenilor români cu multiplă cetățenie, după caz, care au domiciliul în România, care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii de atestare; la stabilirea continuității nu sunt considerate întreruperi absențele temporare care nu depășesc 3 luni și nici cele determinate de șederea pe teritoriul altui stat ca urmare a existenței unor contracte de muncă impuse de derularea unor activități desfășurate în interesul statului român, precum și ca urmare a unor obligații internaționale asumate de România;

b) cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene/Spațiului Economic European sau străinilor care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României.

ART. 4

În înțelesul prezentei legi, prin reședință obișnuită în România a copilului se înțelege situația:

a) copiii cetățeni români cu domiciliul în România care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției;

b) copiii cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European sau străini care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României și care au locuit în mod efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției.

ART. 5

Pe tot parcursul procedurii de adopție direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul este obligată să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

CAP. II

Condițiile de fond ale adopției

ART. 6

(1) Două persoane nu pot adopta împreună, nici simultan și nici succesiv, cu excepția cazului în care sunt soț și soție.

(2) Cu toate acestea, o nouă adopție poate fi încuviințată atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv;

c) copilul adoptat are un singur părinte, necăsătorit, iar acesta se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu o persoană de sex opus, necăsătorită, care nu este rudă cu

acesta până la gradul al patrulea, și declară prin act autentic notarial că noul adoptator a participat direct și nemijlocit la creșterea și îngrijirea copilului pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 5 ani.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. c), dispozițiile legale privitoare la adopția copilului de către soțul părintelui firească sau adoptiv, precum și cele privitoare la nume, domiciliu, drepturile și obligațiile dintre părinți și copii, exercitarea autorității părintești, drepturile succesoriale, actele de identitate aplicabile pentru copilul născut în afara căsătoriei cu filiația stabilită față de ambii părinți se aplică în mod corespunzător.

(4) Ori de câte ori prin prezenta lege sau prin alte dispoziții legale se face trimitere la situația copilului adoptat de către soțul părintelui firească sau adoptiv, trimiterea se consideră a fi făcută și la situația prevăzută la alin. (2) lit. c).

(5) Condiția vizând existența relației stabile și a conviețuirii se verifică de către instanța judecătorească investită cu judecarea cererii privind încuviințarea adopției și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.

ART. 7

(1) Persoana care a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune contra persoanei sau contra familiei, săvârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de trafic de persoane sau trafic și consum ilicit de droguri nu poate adopta.

(2) Persoana ori familia al cărei copil beneficiază de o măsură de protecție specială sau care este decăzută din drepturile părintești nu poate adopta.

(3) Interdicția se aplică și persoanelor care doresc să adopte singure, ai căror soți sunt bolnavi psihic, au handicap mintal sau se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Copilul din afara căsătoriei, recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și copilul a cărui paternitate a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii, pot fi adoptați de către soția tatălui numai dacă filiația este confirmată prin rezultatul expertizei realizate prin metoda serologică ADN.

(5) În cazul adopției copilului de către soția celui care a recunoscut copilul născut în afara căsătoriei, instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă paternitatea este confirmată prin rezultatul expertizei filiației prevăzute la alin. (4). Cheltuielile determinate de efectuarea expertizei sunt suportate de către adoptator. În situația în care adoptatorul nu dispune de resursele financiare necesare, acestea vor fi suportate din bugetul de stat.

ART. 8

(1) Instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să își dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile legii, cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

(2) Se poate considera refuz abuziv de a consimți la adopție și situația în care, deși legal citați, părinții firești sau, după caz, tutorele nu se prezintă în mod repetat la termenele fixate pentru exprimarea consimțământului.

ART. 9

Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber și necondiționat, numai după ce au fost informați în mod

corespunzător asupra consecințelor exprimării consimțământului și asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine, ca urmare a încuviințării adopției. Direcția în a cărei rază teritorială locuiesc în fapt părinții firești sau, după caz, tutorele este obligată să asigure consilierea și informarea acestora înaintea exprimării consimțământului la adopție și să întocmească un raport în acest sens.

ART. 10

Nu poate fi adoptat copilul ai cărui părinți firești nu au împlinit 14 ani.

ART. 11

Părintele minor care a împlinit 14 ani își exprimă consimțământul asistat de către ocrotitorul său legal.

ART. 12

(1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale, precum și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și existența abilităților parentale se certifică de către autoritățile competente prin eliberarea atestatului prevăzut la art. 16 alin. (4), cu ocazia evaluării realizate potrivit prevederilor prezentei legi.

ART. 13

(1) Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției.

(2) În cazul adopției copilului de către soțul părintelui său, consimțământul părintelui firesc se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(3) Odată cu solicitarea consimțământului prevăzut la alin. (1) și (2), instanța solicită direcției raportul de consiliere și informare care confirmă îndeplinirea obligației prevăzute la art. 9.

ART. 14

(1) Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se dă în fața instanței judecătorești, în faza încuviințării adopției.

(2) Adopția nu va putea fi încuviințată fără consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

(3) Anterior exprimării consimțământului, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul care a împlinit vârsta de 10 ani îl va sfătui și informa pe acesta, ținând seama de vârsta și de maturitatea sa, în special asupra consecințelor adopției și ale consimțământului său la adopție, și va întocmi un raport în acest sens.

ART. 15

Consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

CAP. III

Procedura adopției interne

SECȚIUNEA 1

Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului

ART. 16

(1) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare reprezintă procesul prin care se realizează identificarea abilităților parentale, se analizează îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și pregătirea acestora pentru asumarea, în cunoștință de cauză, a rolului de părinte.

(2) Odată cu evaluarea prevăzută la alin. (1) vor fi analizate și caracteristicile psihologice, sociale și medicale ale celorlalți membri ai familiei sau altor persoane care locuiesc împreună cu solicitantul, precum și opinia acestora cu privire la adopție.

(3) Evaluarea se realizează pe baza solicitării adoptatorului sau familiei adoptatoare de către direcția de la domiciliul acestora și trebuie să aibă în vedere:

a) personalitatea și starea sănătății adoptatorului sau familiei adoptatoare, viața familială, condițiile de locuit, aptitudinea de creștere și educare a unui copil;

b) situația economică a persoanei/familiei, analizată din perspectiva surselor de venit, a continuității acestora, precum și a cheltuielilor persoanei/familiei;

c) motivele pentru care adoptatorul sau familia adoptatoare dorește să adopte;

d) motivele pentru care, în cazul în care numai unul dintre cei 2 soți solicită să adopte un copil, celălalt soț nu se asociază la cerere;

e) impedimente de orice natură relevante pentru capacitatea de a adopta.

(4) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția va elibera atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, care se constituie ca anexă la dispoziția directorului general/executiv al direcției.

(5) Modelul-cadru al atestatului de persoană sau familie aptă să adopte, precum și modelul și conținutul unor formulare, instrumente și documente utilizate în procedura adopției se aprobă prin ordin al președintelui Oficiului.

(6) Atestatul eliberat de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este valabil pentru o perioadă de un an. Valabilitatea acestui atestat se prelungește de drept până la încuviințarea adopției, în situația în care a fost introdusă pe rolul instanței judecătorești cererea de încredințare în vederea adopției, precum și în situația în care persoana/familia atestată are deja încredințați, în vederea adopției, unul sau mai mulți copii.

(7) Valabilitatea atestatului se prelungește la solicitarea persoanei/familiei, prin dispoziția directorului general/executiv al direcției, până la încuviințarea adopției, în situația în care s-a finalizat procedura de potrivire și a fost întocmit raportul privind potrivirea practică dintre copil și familia adoptatoare.

(8) Atestatul poate fi retras în următoarele situații:

a) în situația în care se constată faptul că persoana/familia adoptatoare a ascuns sau a furnizat informații false cu ocazia realizării evaluării;

b) când se constată faptul că nu mai sunt îndeplinite condițiile în baza cărora a fost eliberat atestatul;

c) în situația în care se constată implicarea directă a persoanei/familiei atestate în identificarea unui copil potențial adoptabil; această dispoziție nu se aplică în situația în care se constată că persoana/familia atestată este rudă până la gradul al patrulea cu copilul;

d) la propunerea Oficiului, atunci când constată că eliberarea atestatului a fost în mod vădit netemeinică sau nelegală;

e) la cererea motivată a persoanei sau familiei atestate.

(9) Valabilitatea atestatului încetează de drept:

- a) ca urmare a expirării;
- b) ca urmare a modificării configurației familiei atestate, prin decesul unuia dintre membrii familiei sau prin divorț;
- c) în cazul căsătoriei sau decesului persoanei atestate;
- d) după încuviințarea adopției, odată cu rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției, când atestatul și-a produs în integralitate efectele pentru care a fost eliberat.

ART. 17

(1) În situația în care solicitantul locuiește în fapt la adresa de reședință, soluționarea cererii de evaluare se realizează de către direcția în a cărei rază teritorială domiciliază acesta.

(2) Direcția în a cărei rază teritorială își are stabilită reședința solicitantul are obligația de a furniza direcției în a cărei rază teritorială domiciliază solicitantul datele necesare în vederea realizării evaluării, la solicitarea acesteia.

ART. 18

(1) Rezultatele evaluării prevăzute la art. 16 se consemnează într-un raport final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului, care conține și propunerea privind eliberarea sau neeliberarea atestatului. Raportul se întocmește în maximum 120 de zile de la depunerea cererii de evaluare și se comunică solicitantului.

(2) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția emite dispoziția privind eliberarea atestatului.

(3) În cazul unui rezultat nefavorabil al evaluării, adoptatorul sau familia adoptatoare poate formula contestație în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicarea raportului prevăzut la alin. (1).

(4) În cazul în care rezultatul evaluării nu este contestat în termenul prevăzut la alin. (3), direcția emite dispoziția privind neeliberarea atestatului.

ART. 19

(1) Contestația prevăzută la art. 18 alin. (3) se depune și se înregistrează la direcția care a realizat evaluarea, aceasta având obligația ca, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea contestației, să o transmită spre soluționare Oficiului. Contestația se transmite însoțită de copia dosarului persoanei/familiei în cauză.

(2) Contestația se soluționează de către Oficiu în termen de 30 de zile de la înregistrare.

ART. 20

(1) În soluționarea contestației, Oficiul analizează documentația transmisă de către direcție, solicită orice alte date/documente suplimentare relevante pentru soluționarea acesteia de la direcție, contestatar sau de la alte persoane fizice ori juridice sau poate dispune efectuarea unor verificări proprii asupra cazului.

(2) În situația în care Oficiul apreciază contestația ca fiind întemeiată, formulează în atenția direcției următoarele recomandări și propuneri:

- a) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;
- b) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți profesionale care au încheiat convenții cu Oficiul;

c) eliberarea atestatului în situațiile în care se constată că sunt îndeplinite condițiile legale de eliberare a acestuia și propunerea cuprinsă în raportul prevăzut la art. 18 alin. (1) este în mod vădit netemeinică sau nelegală.

(3) Oficiul poate respinge contestația formulată ca fiind nefondată, tardivă sau introdusă de o persoană fără calitate ori neîmputernicită să formuleze contestație.

(4) Rezultatul soluționării contestației se comunică atât direcției, cât și contestatarului.

ART. 21

(1) În urma comunicării rezultatului soluționării contestației de către Oficiu, direcția poate decide următoarele:

a) menținerea propunerii formulate în raportul prevăzut la art. 18 alin. (1) și emiterea dispoziției privind neeliberarea atestatului;

b) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

c) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice, în condițiile prevederilor art. 20 alin. (2) lit. b);

d) eliberarea atestatului.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), în emiterea dispoziției privind eliberarea/neeliberarea atestatului se vor lua în considerare concluziile rezultate ca urmare a noilor evaluări sociale sau psihologice realizate.

ART. 22

În cazul în care se realizează o nouă evaluare în condițiile art. 21 alin. (1) lit. c), costurile implicate de aceasta se suportă de către contestatar.

ART. 23

Dispoziția privind neacordarea/retragerea atestatului de persoană/familie aptă pentru adopție poate fi atacată, în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța competentă în materia adopției de la domiciliul adoptatorului.

ART. 24

Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firească sau adoptiv.

ART. 25

Pe parcursul procesului de evaluare, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este obligată să asigure acestora serviciile de pregătire/consiliere necesare pentru a-și asuma în cunoștință de cauză și în mod corespunzător rolul de părinte.

SECȚIUNEA a 2-a

Deschiderea procedurii adopției interne

ART. 26

(1) Planul individualizat de protecție, astfel cum este acesta reglementat de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, are ca finalitate adopția internă dacă:

a) după instituirea măsurii de protecție specială a trecut un an și părinții firești ai copilului și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia nu pot fi găsite ori nu colaborează cu autoritățile în vederea realizării demersurilor pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

b) după instituirea măsurii de protecție specială, părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea care au putut fi găsite declară în scris că nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului și în termen de 60 de zile nu și-au retras această declarație. Direcția are obligația înregistrării acestor declarații, precum și a celor prin care părinții și rudele până la gradul al patrulea revin asupra declarațiilor inițiale;

c) copilul a fost înregistrat din părinți necunoscuți. În acest caz, adopția ca finalitate a planului individualizat de protecție se stabilește în maximum 30 de zile de la eliberarea certificatului de naștere al acestuia.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) lit. a), direcția are obligația să facă demersurile necesare identificării și contactării părinților firești/rudelor copilului până la gradul al patrulea, să îi informeze periodic pe aceștia asupra locului în care se află efectiv copilul și asupra modalităților concrete în care pot menține relații personale cu copilul, precum și asupra demersurilor necesare în vederea reintegrării sau integrării.

ART. 27

(1) În situația copilului pentru care s-a instituit plasamentul la o rudă până la gradul al patrulea, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă numai în situația în care a trecut minimum un an de la data instituirii măsurii de protecție și managerul de caz apreciază că este în interesul copilului deschiderea procedurii adopției interne.

(2) În situația copilului care a împlinit vârsta de 14 ani, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă numai dacă există acordul expres al copilului în acest sens și interesul copilului justifică deschiderea procedurii de adopție internă.

ART. 28

(1) Dosarul copilului pentru care s-a stabilit adopția internă, ca finalitate a planului individualizat de protecție, se transmite compartimentului de adopții și postadopții din cadrul direcției, în vederea luării în evidență a cazului și sesizării instanței judecătorești de la domiciliul copilului, pentru deschiderea procedurii adopției interne.

(2) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul va sesiza instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne în termen de 30 de zile de la luarea în evidență a cazului de către compartimentul de adopții și postadopții.

(3) Judecarea cererilor referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului se face cu citarea părinților firești ai copilului sau, după caz, a tutorelui și a direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului.

ART. 29

(1) Încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face numai dacă:

a) planul individualizat de protecție are ca finalitate adopția internă;

b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 26 sau, după caz, cele prevăzute la art. 27;

c) părinții copilului sau, după caz, tutorele, își exprimă consimțământul la adopție, în condițiile legii. Dispozițiile art. 8, precum și prevederile legale care reglementează situațiile speciale privind consimțământul părinților se aplică în mod corespunzător.

(2) Direcția are obligația să facă dovada efectuării corespunzătoare a demersurilor prevăzute la art. 26 alin. (2).

(3) În situația copilului pentru care s-a instituit tutela, încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, numai dacă instanța constată îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. c) și apreciază că deschiderea procedurii adopției interne este în interesul superior al copilului.

(4) În cazul admiterii cererii de deschidere a procedurii adopției interne, în dispozitivul hotărârii judecătorești se va face mențiune despre constatarea existenței consimțământului ambilor părinți, al unui singur părinte, al tutorelui sau, după caz, despre suplینirea consimțământului în condițiile art. 8 și se va încuviința deschiderea procedurii adopției interne.

(5) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care instanța admite cererea direcției produce următoarele efecte:

a) drepturile și obligațiile părintești ale părinților firești sau, după caz, cele exercitate de persoane fizice ori juridice se suspendă și vor fi exercitate de către președintele consiliului județean sau, după caz, de către primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul;

b) drepturile și obligațiile părintești exercitate la momentul admiterii cererii de către președintele consiliului județean, primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul sau, după caz, de tutore se mențin.

(6) Efectele hotărârii judecătorești prevăzute la alin. (5) încetează de drept dacă, în termen de 2 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, direcția nu a identificat o persoană sau familie corespunzătoare pentru copil.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), efectele hotărârii se prelungesc până la încuviințarea adopției, în cazul copiilor cu părinți necunoscuți, precum și în cazul în care s-a finalizat procedura de potrivire practică și a fost întocmit raportul de potrivire practică.

(8) În situația prevăzută la alin. (6), direcția este obligată să revizuiască planul individualizat de protecție a copilului și să solicite instanței judecătorești, în funcție de finalitatea acestuia, încuviințarea unei noi proceduri de deschidere a adopției.

ART. 30

(1) Dacă, ulterior rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției, dispăre cauza care, potrivit legii, a făcut imposibilă exprimarea de către unul dintre părinți a consimțământului la adopție, împotriva hotărârii se poate face cerere de revizuire.

(2) Cererea de revizuire se poate introduce până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției de oricare dintre părinții firești ai copilului sau de către direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne.

(3) Cererea de revizuire se soluționează în camera de consiliu, cu citarea părinților firești, a direcției care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne și, dacă este cazul, a direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului sau al familiei adoptatoare. Participarea procurorului este obligatorie.

ART. 31

(1) Cererea de revizuire suspendă soluționarea cererii de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției, dacă vreuna dintre acestea se află pe rolul instanței judecătorești.

(2) Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne are obligația de a informa de îndată instanța prevăzută la alin. (1) despre depunerea cererii de revizuire.

(3) Măsura de protecție a copilului sau, după caz, încredințarea în vederea adopției se prelungește de drept pe perioada soluționării revizuirii. Dispozițiile art. 45 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Dacă instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, va hotărî, la propunerea direcției generale în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul copilului, o măsură provizorie de protecție a copilului, până la soluționarea revizuirii.

ART. 32

(1) În cazul în care încuviințează cererea de revizuire, instanța va solicita consimțământul părintelui care nu și l-a dat anterior, numai după depunerea de către direcția în a cărei rază teritorială locuiește acesta a unui raport de consiliere și informare în conformitate cu prevederile art. 9.

(2) Efectuarea unei noi anchete sociale care să vizeze situația actuală a părinților firești, precum și potențialul de reintegrare a copilului în familia biologică este obligatorie. Efectuarea anchetei sociale și întocmirea raportului sunt de competența direcției în a cărei rază teritorială locuiește părintele firesc.

(3) Dispozițiile art. 8 sunt aplicabile în mod corespunzător.

ART. 33

În cazul în care, după suspendarea prevăzută la art. 31, părintele care s-a aflat în imposibilitatea de a-și exprima consimțământul se opune adopției și nu sunt motive pentru aplicarea prevederilor art. 8, cererea de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției se repune pe rol la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului și se respinge.

ART. 34

Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne are obligația de a formula de îndată cerere de revizuire sau, după caz, de a solicita suspendarea oricărei proceduri judiciare, precum și a oricărui alt demers privind adopția, dacă ia cunoștință, până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției, despre încetarea cauzei care a determinat imposibilitatea părintelui de a-și exprima voința cu privire la adopție.

ART. 35

Dispozițiile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv și în cazul adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu.

SECȚIUNEA a 3-a

Potrivirea dintre copil și persoana/familia adoptatoare

ART. 36

(1) Potrivirea este o etapă premergătoare încredințării în vederea adopției prin care se identifică și selectează cea mai potrivită persoană/familie atestată ca fiind aptă să adopte, care răspunde nevoilor identificate ale copilului și se stabilește compatibilitatea dintre copil și persoana/familia adoptatoare.

(2) Potrivirea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o

perioadă de minimum 6 luni, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior.

(3) Procesul de potrivire include o componentă teoretică și una practică.

ART. 37

(1) Potrivirea teoretică se inițiază de Oficiu pentru copiii aflați în evidența sa și care urmează să fie încredințați în vederea adopției, prin identificarea și selectarea din Registrul național pentru adopții a persoanelor/familiilor atestate care răspund în cea mai mare măsură nevoilor copiilor.

(2) Lista persoanelor/familiilor prevăzute la alin. (1) se transmite de Oficiu pentru continuarea demersurilor de potrivire direcției de la domiciliul copilului.

(3) Selecția celei mai potrivite persoane/familii care urmează să parcurgă etapa potrivirii practice se realizează de către compartimentul de adopții și postadopții din structura direcției, numai din lista prevăzută la alin. (2).

ART. 38

(1) Metodologia de potrivire teoretică și practică dintre copil și persoana/familia atestată ca aptă să adopte se elaborează de către Oficiu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Criteriile pe baza cărora se realizează potrivirea teoretică se elaborează de către Oficiu și se aprobă prin ordin al președintelui acestuia.

ART. 39

(1) La finalul procedurii de potrivire, compartimentul de adopții și postadopții din cadrul direcției întocmește un raport de potrivire, în care sunt consemnate concluziile referitoare la constatarea compatibilității dintre copil și persoana/familia adoptatoare, precum și propunerea vizând sesizarea instanței judecătorești pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

(2) După întocmirea raportului de potrivire, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sesizează, în maximum 5 zile, instanța judecătorească pentru încredințarea copilului în vederea adopției. Cererea de încredințare în vederea adopției adresată instanței va fi însoțită în mod obligatoriu de lista prevăzută la art. 37 alin. (2).

SECȚIUNEA a 4-a

Încredințarea în vederea adopției

ART. 40

(1) Adopția nu poate fi încuviințată de către instanța judecătorească decât după ce copilul a fost încredințat pentru o perioadă de 90 de zile persoanei sau familiei care dorește să îl adopte, astfel încât instanța să poată aprecia, în mod rațional, asupra relațiilor de familie care s-ar stabili dacă adopția ar fi încuviințată.

(2) Capacitatea de adaptare, fizică și psihică, a copilului la noul mediu familial va fi analizată în raport cu condițiile de natură socioprofesională, economică, culturală, de limbă, religie și cu orice alte asemenea elemente caracteristice locului în care trăiește copilul în perioada încredințării și care ar putea avea relevanță în aprecierea evoluției ulterioare a acestuia în cazul încuviințării adopției.

ART. 41

(1) Judecarea cererilor de încredințare a copilului în vederea adopției interne se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției în a cărei

rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Încredințarea în vederea adopției se dispune de către instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru o perioadă de 90 de zile.

(3) Hotărârile prin care se soluționează cererile de încredințare în vederea adopției sunt executorii de la data pronunțării.

(4) Direcția de la domiciliul adoptatorilor are obligația ca, în termen de 5 zile de la punerea în executare a hotărârii prin care s-a dispus încredințarea în vederea adopției, să transmită o copie a acestei hotărâri autorităților competente să elibereze documentele de călătorie pentru adoptat.

ART. 42

(1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:

- a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv;
- c) pentru adopția copilului pentru care a fost deschisă procedura adopției interne și acesta se află în plasament la unul dintre soții familiei adoptatoare sau la familia adoptatoare de cel puțin 2 ani;
- d) pentru adopția copilului de către tutorele său, dacă au trecut cel puțin 2 ani de la data instituirii tutelei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) persoana sau familia care dorește să adopte va putea solicita în mod direct instanței judecătorești încuviințarea adopției, în condițiile prezentei legi.

ART. 43

(1) Pe durata încredințării copilului în vederea adopției, domiciliul acestuia se află la persoana sau familia căreia i-a fost încredințat. Efectuarea actelor obișnuite necesare exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor părintești, cu excepția celor care conduc la încheierea unui act juridic, se realizează de către persoana sau familia căreia acesta i-a fost încredințat.

(2) Dreptul de a reprezenta copilul în actele juridice sau, după caz, de a încuviința actele pe care acesta le încheie, precum și dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de către președintele consiliului județean sau primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază persoana sau familia căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției. Dreptul de administrare poate fi delegat, în mod excepțional, către persoana sau familia căreia i s-a încredințat copilul pentru efectuarea unor acte speciale, în interesul copilului, care vor fi expres menționate în cuprinsul documentului prin care se acordă delegarea.

ART. 44

(1) În perioada încredințării copilului în vederea adopției, direcția de la domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare urmărește evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și persoana sau familia căreia i-a fost încredințat, întocmind în acest sens rapoarte bilunare.

(2) La sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției, direcția întocmește un raport final referitor la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori, pe care îl comunică instanței competente în vederea soluționării cererii de încuviințare a adopției.

(3) În situațiile prevăzute la art. 42 alin. (1) lit. c) și d), direcția are obligația să realizeze un raport cu privire la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori, ce va fi transmis instanței de judecată învestită cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(4) Cererea de încuviințare a adopției adresată instanței judecătorești prelungește de drept perioada de încredințare până la soluționarea cererii prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

ART. 45

(1) Dacă pe durata perioadei de încredințare în vederea adopției direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare constată neadaptarea copilului cu persoana sau familia adoptatoare ori existența oricăror alte motive de natură să împiedice finalizarea procedurii de adopție, sesizează de îndată instanța judecătorească, în vederea revocării sau, după caz, prelungirii măsurii încredințării.

(2) Dispozițiile privind procedura de judecată a cererilor referitoare la încredințare se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor prevăzute la alin. (1). Hotărârea prin care instanța de fond dispune revocarea sau prelungirea încredințării este executorie de drept.

ART. 46

Dacă, în situația prevăzută la art. 45 alin. (1), instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, se reia procesul de potrivire.

SECȚIUNEA a 5-a

Încuviințarea adopției

ART. 47

Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

ART. 48

(1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă direct de către adoptator sau familia adoptatoare, în situația adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu, și, în cazul adopției copilului, de către soțul părintelui firesc sau adoptiv. În toate celelalte cazuri cererea de încuviințare a adopției va fi introdusă fie de către adoptator sau familia adoptatoare, fie de către direcția de la domiciliul acestora la sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției sau, după caz, la împlinirea termenelor prevăzute pentru adopția copilului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 42 alin. (1) lit. c) și d).

(2) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;
- b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către unități publice nominalizate de către direcția de sănătate publică;
- c) atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare;
- d) hotărârea judecătorească irevocabilă de încredințare în vederea adopției;
- e) certificatele de naștere ale adoptatorului sau ale soțului și soției din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- f) certificatul de căsătorie al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- g) cazierul judiciar al adoptatorului sau, după caz, al fiecărui membru al familiei adoptatoare;

h) certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie pe lista căruia este înscris;

i) hotărârea judecătorească irevocabilă de deschidere a procedurii adopției interne a copilului;

j) raportul de consiliere și informare a părinților firești în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc;

k) documentul care consemnează rezultatul expertizei pentru confirmarea filiației față de tată, realizată prin metoda serologică ADN, în cazul adopției copilului de către soția părintelui firesc atunci când copilul a fost recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și în cazul în care paternitatea copilului a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părinților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii;

l) declarația notarială pe propria răspundere, prevăzută la art. 6 alin. (2) lit. c).

ART. 49

(1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv se face cu citarea adoptatorului și a părinților firești ai adoptatului.

(3) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază persoana sau familia adoptatoare va avea obligația de a depune rapoartele finale prevăzute la art. 44 alin. (2) sau, după caz, art. 44 alin. (3), până cel mai târziu cu 5 zile înaintea termenului la care a fost citată pentru judecarea cauzei, precum și, după caz, de a da instanței judecătorești orice relații necesare pentru soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

ART. 50

(1) Instanța poate solicita din nou consimțământul la adopție al părinților firești, dacă există indicii că după data la care consimțământul a devenit irevocabil au intervenit elemente noi, de natură să determine revenirea asupra consimțământului inițial. Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne are obligația să aducă la cunoștința instanței, prin intermediul direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului/familiei adoptatoare, dacă este cazul, existența oricăror elemente noi cu privire la situația părintelui firesc ori a familiei extinse, care ar putea determina modificarea finalității planului individualizat de protecție.

(2) Chemarea părinților firești în fața instanței competente să încuviințeze adopția se face prin invitație adresată acestora, în camera de consiliu, fără a se indica date cu privire la dosar sau alte date care ar permite, în orice fel, divulgarea identității sau a altor informații cu privire la persoana ori familia adoptatoare.

(3) Instanța poate invita, la aceeași dată, direcția competentă potrivit art. 28 alin. (2) și direcția competentă potrivit art. 48 alin. (1).

(4) În cazul în care părinții se prezintă personal în fața instanței și își exprimă refuzul de a mai consimți la adopție, instanța suspendă soluționarea cererii de încuviințare a adopției. Declarația părinților firești împreună cu încheierea de suspendare se comunică direcției competente potrivit art. 28 alin. (2), care va formula cerere de revizuire a

hotărârii de deschidere a procedurii adopției. Dispozițiile art. 30 și 31 se aplică în mod corespunzător.

ART. 51

(1) Instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă, pe baza probelor administrate, și-a format convingerea că adopția este în interesul superior al copilului.

(2) În termen de 5 zile de la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat adopția, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va înștiința, în scris, părinții firești despre aceasta, precum și autoritățile române competente să elibereze documentele de identitate sau de călătorie pentru adoptat.

CAP. IV

Procedura adopției internaționale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 52

(1) Adopția internațională a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența Oficiului și numai în următoarele situații:

a) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu copilul pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne;

b) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român;

c) adoptatorul este soț al părintelui firesc al copilului a cărui adopție se solicită.

(2) Adopția prevăzută la alin. (1) lit. b) este permisă numai pentru copiii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției interne și nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), într-un termen de 2 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției interne.

ART. 53

Cererea de încuviințare a adopției se transmite instanței judecătorești de către Oficiu după finalizarea demersurilor administrative prealabile prevăzute în prezentul capitol.

ART. 54

(1) Adopția internațională are efectele prevăzute de lege și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească română.

(2) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării adopției internaționale asupra cetățeniei adoptatului sunt prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată.

ART. 55

(1) În cazul adopțiilor internaționale în care adoptatul are reședința obișnuită în străinătate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită în România,

cererile de adopție ale solicitanților se transmit autorităților străine competente, numai prin intermediul Oficiului.

(2) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în situația prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor secțiunii 1 a cap. III.

SECȚIUNEA a 2-a

Atestarea adoptatorului sau familiei adoptatoare din statul de primire

ART. 56

(1) Cererile persoanelor sau familiilor care au reședința obișnuită pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, și care doresc să adopte un copil din România sunt transmise Oficiului prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau al organizațiilor sale acreditate.

(2) În cazul statelor care nu sunt părți la Convenția de la Haga, cererile prevăzute la alin. (1) se transmit Oficiului prin intermediul autorității desemnate cu atribuții în domeniul adopției internaționale sau prin intermediul organizațiilor acreditate în acest sens în statul de primire.

(3) Organizațiile acreditate prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie autorizate și de Oficiu, în conformitate cu metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului*).

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004.

ART. 57

Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare este luată în evidență de Oficiu numai dacă autoritatea centrală competentă din statul primitor sau organizațiile sale acreditate și autorizate în condițiile legii atestă că:

- a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru adopție și este apt să adopte în conformitate cu legislația aplicabilă în statul primitor;
- b) adoptatorul sau familia adoptatoare a beneficiat de consilierea necesară în vederea adopției în statul primitor;
- c) este asigurată urmărirea evoluției copilului după adopție pe o perioadă de cel puțin 2 ani;
- d) sunt asigurate servicii postadopție pentru copil și familie în statul primitor.

ART. 58

(1) Cererile transmise Oficiului trebuie însoțite de următoarele documente:

a) un raport întocmit de autoritățile competente din statul primitor, cuprinzând informații cu privire la identitatea persoanelor care doresc să adopte, capacitatea și aptitudinea lor de a adopta, situația lor personală, familială, materială și medicală, mediul social, motivele care îi determină să adopte un copil din România, precum și cu privire la copiii pe care ar putea să-i primească spre adopție; concluziile raportului vor fi susținute prin documentele eliberate de autoritățile competente din statul primitor;

b) certificatele de naștere și căsătorie și actele de identitate ale persoanelor care doresc să adopte, în copie legalizată și însoțite de traducerea lor legalizată în limba română;

c) cazierile judiciare ale persoanelor care doresc să adopte și al soțului care nu se asociază la adopție;

d) raportul medical întocmit separat pentru fiecare adoptator și, după caz, raportul medical privind bolile psihice ale soțului care nu se asociază la adopție;

e) actul din care să rezulte că există garanțiile că adoptatul are posibilitatea să între și să locuiască permanent în statul primitor, precum și că adoptatul are față de adoptator și rudele acestuia aceeași situație legală ca și aceea a unui copil biologic al adoptatorului.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d) și e) vor fi prezentate în original și însoțite de traducerea legalizată în limba română.

ART. 59

(1) Selecția și potrivirea copilului cu adoptatorul sau familia adoptatoare cu reședința obișnuită în străinătate se realizează de către Oficiu, în conformitate cu metodologia elaborată de acesta și aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(2) Persoana sau familia selectată are obligația să se deplaseze în România și să locuiască efectiv pe teritoriul țării pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile consecutive, care vor fi utilizate în scopul relaționării cu copilul.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va întocmi și va transmite Oficiului un raport cu privire la relaționarea dintre copil și persoana sau familia selectată.

ART. 60

Oficiul va notifica autorităților centrale competente sau organizațiilor acreditate din statul primitor selectarea adoptatorului sau familiei adoptatoare.

ART. 61

Odată cu notificarea prevăzută la art. 60, Oficiul va solicita autorității centrale competente sau organizației acreditate din statul primitor să-i comunice următoarele:

a) acordul adoptatorului sau al familiei adoptatoare cu privire la selecția prevăzută la art. 59;

b) acordul cu privire la continuarea procedurii de adopție.

ART. 62

Prevederile art. 60 și 61 lit. a) nu se aplică în situațiile prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) și c).

SECȚIUNEA a 3-a

Încuviințarea adopției internaționale de către instanță

ART. 63

(1) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de documentele prevăzute la art. 56-58 și art. 59 alin. (3), se înaintează de către Oficiu instanței judecătorești.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, al persoanei sau al familiei adoptatoare, precum și a Oficiului.

(3) Prevederile cap. VII se aplică în mod corespunzător.

(4) Oficiul are obligația de a se asigura că adoptatul va beneficia în țara străină de aceeași situație legală ca și aceea a unui copil biologic al adoptatorului; la pronunțarea asupra cererii de încuviințare a adopției instanța judecătorească va avea în vedere și documentul care atestă îndeplinirea acestei obligații.

ART. 64

Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, Oficiul eliberează, la cererea adoptatorului/familiei adoptatoare, în termen de 5 zile, un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.

ART. 65

Deplasarea adoptatului din România în statul în care adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită este posibilă numai atunci când hotărârea de încuviințare a adopției este irevocabilă. Adoptatul se deplasează numai însoțit de adoptator sau de familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor adoptatului.

CAP. V

Efectele adopției

ART. 66

Persoanele adoptate au dreptul de a-și cunoaște originile și propriul trecut și beneficiază de sprijin în realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice.

ART. 67

(1) Persoanele adoptate au dreptul să solicite și să obțină informații care atestă adopția, precum și informații cu caracter general vizând traseul instituțional și istoricul personal care nu dezvăluie identitatea părinților firești. Dezvăluirea adopției poate fi făcută numai în cazul persoanelor care au dobândit capacitate deplină de exercițiu.

(2) Părinții firești sau rudele biologice ale persoanelor adoptate pot obține informații cu caracter general vizând persoana adoptată numai dacă există acordul expres al acesteia sau, după caz, al persoanei sau familiei adoptatoare.

(3) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către Oficiu.

ART. 68

(1) Adoptatorii sunt obligați să informeze gradual copilul că este adoptat, începând de la vârste cât mai mici, cu sprijinul specialiștilor din cadrul compartimentului de adopții și postadopției al direcției.

(2) Adoptatorii și adoptatul au dreptul să obțină din partea autorităților competente extrase din registrele publice al căror conținut atestă faptul, data și locul nașterii, dar nu dezvăluie în mod expres adopția și nici identitatea părinților firești.

(3) Identitatea părinților firești ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de către acesta a capacității depline de exercițiu numai pentru motive medicale, de către Oficiu, la cererea oricărui dintre adoptatori, a adoptatului, soțului sau descendenților acestuia ori a reprezentantului unei instituții medicale sau a unui spital.

(4) După dobândirea capacității depline de exercițiu, adoptatul poate solicita tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul său ori, în cazul în care el nu are domiciliul în România, Tribunalului București, să-i autorizeze accesul la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților săi firești.

(5) Instanța citează direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului, Oficiul, precum și orice altă persoană a cărei ascultare poate fi utilă pentru soluționarea cererii și va putea admite cererea dacă, potrivit probelor administrate, constată că accesul la informațiile solicitate nu este dăunător integrității psihice și echilibrului emoțional ale solicitantului și dacă adoptatul în cauză a beneficiat de consiliere adecvată.

(6) Persoanele adoptate care dețin informații asupra identității părinților firești se pot adresa direct Oficiului pentru realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice.

ART. 69

Metodologia privind accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații cu caracter general vizând persoana adoptată se elaborează de Oficiu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

ART. 70

Informațiile relevante referitoare la adopție, la originea copilului, în special cele cu privire la identitatea părinților firești, precum și datele asupra istoricului medical al copilului și familiei sale se păstrează minimum 50 de ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii de încuviințare a adopției.

CAP. VI

Încetarea adopției

ART. 71

Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a anulării ori a constatării nulității sale, în condițiile legii.

ART. 72

Cauzele privind încetarea adopției se judecă cu citarea:

- a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;
- b) adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- c) direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului și a Oficiului.

ART. 73

Hotărârile judecătorești privitoare la încetarea adopției, rămase irevocabile, se comunică Oficiului de către direcție în vederea efectuării mențiunilor necesare în Registrul național pentru adopții.

CAP. VII

Dispoziții procedurale comune

ART. 74

(1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are reședința obișnuită în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă copilul care urmează a fi adoptat are reședința obișnuită în România și este cetățean român sau apatrid.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

(4) Cererile de deschidere a procedurii adopției interne, cererile de încredințare a copilului în vederea adopției și cererile de încuviințare a adopției se judecă în primă instanță, potrivit regulilor prevăzute de Cartea III - Dispoziții generale privitoare la

procedurile necontencioase din Codul de procedură civilă, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege sunt supuse numai apelului.

Alin. (5) al art. 74 a fost modificat de pct. 2 al art. 50 din LEGEA nr. 76 din 24 mai 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 365 din 30 mai 2012.

ART. 75

Cererile prevăzute la art. 74 alin. (3) sunt scutite de taxa judiciară de timbru și se soluționează cu celeritate.

ART. 76

(1) Cererile prevăzute la art. 74 alin. (3) se soluționează de complete specializate ale instanței judecătorești, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului. Prezentarea de către direcție a raportului de anchetă socială privind copilul este obligatorie.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile. Hotărârea judecătorească se redactează și se comunică părților în maximum 10 zile de la pronunțare.

ART. 77

Oficiul acționează pentru apărarea drepturilor și interesului superior al copiilor ce fac obiectul procedurilor de adopție, scop în care poate introduce cereri și poate formula apărări în toate cauzele ce intră sub incidența prezentei legi.

ART. 78

(1) Instanța poate administra orice probe admise de lege.

(2) La judecarea cererii referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului, a cererii de încredințare în vederea adopției, a cererii de desfacere a adopției, precum și a cererii privind nulitatea adopției, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, iar la încuviințarea adopției copilului care a împlinit vârsta de 10 ani acestuia i se va solicita consimțământul.

(3) În cazul în care ascultarea copilului nu este obligatorie, acestuia i se solicită opinia, în măsura în care este posibil.

(4) Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la înlăturarea opiniei copilului.

CAP. VIII

Registrul național pentru adopții

ART. 79

(1) În scopul întocmirii și organizării la nivel național a evidenței în materia adopției, Oficiul are obligația de a întocmi și de a ține la zi Registrul național pentru adopții.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptatorul sau familia adoptatoare, cu cetățenie fie română, fie străină, precum și cele referitoare la copiii pentru care a fost deschisă procedura adopției interne, pentru cei pentru care a fost pronunțată o hotărâre

judecătorească de încredințare în vederea adopției, de încuviințare a adopției, de desfacere a adopției sau de declarare a nulității acesteia.

ART. 80

(1) În scopul întocmirii și organizării de către Oficiu a evidenței prevăzute la art. 79, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului transmite Oficiului copii ale următoarelor documente:

- a) hotărârea judecătorească prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției naționale;
- b) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;
- c) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
- d) hotărârea judecătorească de declarare a nulității sau, după caz, de desfacere a adopției;
- e) dispoziția privind eliberarea/neeliberarea atestatului și, după caz, atestatul;
- f) raportul final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului;
- g) raportul final de închidere a cazului prevăzut la art. 82 alin. (3);
- h) alte documente necesare organizării evidenței prevăzute la art. 79, care se stabilesc prin ordin al președintelui Oficiului.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d) se transmit în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cele prevăzute la lit. e) și f), în termen de 5 zile de la data emiterii dispoziției, iar raportul final prevăzut la lit. g), în termen de 5 zile de la întocmire.

Alin. (2) al art. 80 a fost modificat de pct. 3 al art. 50 din LEGEA nr. 76 din 24 mai 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 365 din 30 mai 2012.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) lit. e) va fi însoțit de toate informațiile cu privire la persoanele sau familiile pentru care s-a emis atestatul.

(4) În cazul adopției persoanei majore, precum și în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, sentințele de încuviințare a adopției se comunică din oficiu de către instanța competentă și Oficiului.

CAP. IX

Monitorizare și activități postadopție

ART. 81

Monitorizarea postadopție reprezintă etapa ulterioară încuviințării adopției prin care se urmărește evoluția copilului adoptat și a relațiilor dintre acesta și părinții adoptatori în vederea integrării depline a copilului în familia adoptatoare și identificării precoce a eventualelor dificultăți ce pot să apară în această perioadă.

ART. 82

(1) În cazul adopției interne, monitorizarea postadopție se realizează de către direcția de la domiciliul copilului, care are obligația întocmirii unor rapoarte trimestriale pe o perioadă de cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției.

(2) În perioada de monitorizare postadopție, adoptatorii au obligația de a colabora cu direcția pentru a înlesni realizarea rapoartelor trimestriale și de a o informa cu privire la schimbarea domiciliului ori la modificările intervenite în structura familiei.

(3) La încheierea perioadei de monitorizare postadoptie, direcțiile întocmesc un raport final de închidere a cazului, pe care au obligația să îl transmită Oficiului. În situația în care, ulterior încuviințării adopției, prenumele copilului adoptat este schimbat pe cale administrativă, raportul va fi însoțit și de copia actului care a stat la baza schimbării numelui.

ART. 83

(1) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare își stabilește domiciliul/reședința în raza teritorială a altei direcții decât cea care a inițiat procedura de monitorizare, aceasta are obligația de a notifica direcției în a cărei rază teritorială se află noul domiciliu/noua reședință a adoptatorului/familiei adoptatoare necesitatea preluării obligației de monitorizare postadoptie.

(2) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare, împreună cu copilul adoptat, își stabilește domiciliul/reședința în altă țară, direcția de la domiciliul acestuia/acesteia realizează continuarea monitorizării postadoptie cu sprijinul Oficiului. În aceste cazuri, la solicitarea direcției, Oficiul facilitează obținerea rapoartelor trimestriale prin contactarea serviciilor sociale competente publice sau private din statul în care adoptatorul/familia adoptatoare și-a stabilit domiciliul/reședința.

ART. 84

(1) În cazul adopției internaționale a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate, Oficiul are obligația să urmărească evoluția acestuia și a relațiilor lui cu părintele sau cu părinții săi adoptivi cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației acreditate ori autorizate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), Oficiul trebuie să solicite realizarea monitorizării postadoptie și transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul adopției internaționale a unui copil cu reședința obișnuită în străinătate de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în România, obligația monitorizării postadoptie revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc adoptatorii. Durata perioadei de monitorizare postadoptie poate fi mai mare de 2 ani, dacă legea țării de proveniență a copilului o cere. Rapoartele întocmite în această perioadă se vor înainta Oficiului.

ART. 85

(1) Activitățile postadoptie se realizează planificat și vizează acordarea de suport și asistență de specialitate adoptatului și adoptatorilor, care să răspundă nevoilor identificate în timpul perioadei de monitorizare postadoptie sau semnalate direct de către cei adoptați ori de către persoana/familia adoptatoare.

(2) Obligația realizării activităților prevăzute la alin. (1) revine direcției de la domiciliul solicitantului. Aceste activități pot fi realizate și de către organisme private, precum și de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie, care au încheiat convenții cu Oficiul.

(3) Modelul-cadru al convențiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 20 alin. (2) lit. b) se aprobă prin ordin al președintelui Oficiului.

(4) Activitățile postadoptie pot consta în:

a) informare și consiliere pentru copiii și părinți;

b) organizarea de cursuri pentru dezvoltarea capacităților parentale;

- c) constituirea de grupuri de suport pentru copii și părinți;
- d) sprijinirea adoptatorilor în vederea informării copilului cu privire la adopția sa.

ART. 86

(1) Pe perioada monitorizării postadopție, participarea la activitățile prevăzute la art. 85 alin. (4) este obligatorie pentru adoptatori dacă rapoartele întocmite pe această perioadă consemnează o propunere motivată în acest sens. O astfel de propunere poate fi formulată în situațiile în care se apreciază că există riscul compromiterii relației dintre părinți și copilul/copiii adoptați ori ar putea determina, în timp, eșecul adopției.

(2) În situația în care adoptatorii, în mod nejustificat, refuză să dea curs propunerii formulate potrivit alin. (1) sau refuză să informeze copilul cu privire la adopția sa, responsabilul de caz propune prelungirea perioadei de monitorizare postadopție peste termenul minim prevăzut la art. 82 alin. (1).

CAP. X

Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni

ART. 87

Oficiul ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricăror practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

ART. 88

Sunt interzise donațiile și sponsorizările, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpușe, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite Oficiului, direcțiilor implicate sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție.

ART. 89

(1) Este interzisă participarea organismelor private în procedura adopției internaționale desfășurată în România. Interdicția se aplică și membrilor sau personalului acestora, cu excepția situației în care au calitatea de adoptator.

(2) Autoritățile române pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv și autorizate conform prevederilor art. 56 alin. (3).

(3) În situația în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), Oficiul este obligat să solicite instanței judecătorești dizolvarea persoanei juridice implicate.

(4) Serviciile și activitățile care pot fi derulate de către organismele private în cadrul adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 90

Constituie abatere disciplinară și se sancționează, potrivit legii, nerespectarea prevederilor art. 9 teza a II-a, art. 18 alin. (1) teza a II-a, art. 39 alin. (2), art. 51 alin. (2), art. 79 alin. (1), art. 82 alin. (3) teza I, precum și neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor prevăzute la art. 44 alin. (1)-(3) și art. 82 alin. (1).

ART. 91

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (3);
- b) nerespectarea prevederilor art. 26 alin. (1);
- c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 26 alin. (2);
- d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 31 alin. (2);
- e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 34;
- f) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 45 alin. (1);
- g) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 82 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei cele prevăzute la lit. a), b) și g);
- b) cu amendă de la 2.000 lei la 3.500 lei cele prevăzute la lit. c)-f).

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane anume desemnate din cadrul Oficiului.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 92

(1) Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil de a pretinde sau de a primi, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta persoanei care, fără drept, intermediază adoptarea unui copil, în scopul obținerii de foloase materiale, se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

Alin. (2) al art. 92 a fost modificat art. 149 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

ART. 93

(1) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, este valabil pentru o perioadă de un an de la data eliberării lui.

(2) Prevederile art. 25 se aplică în mod corespunzător persoanelor sau familiilor prevăzute la alin. (1).

ART. 94

(1) Cererile pentru încuviințarea adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la data introducerii cererii.

(2) Persoanele și familiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, aveau copii încredințați în vederea adopției, vor putea introduce cereri pentru încuviințarea adopției, care vor fi soluționate potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În toate celelalte cazuri, întreaga procedură a adopției va trebui să se conformeze dispozițiilor prezentei legi.

(4) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei legi, Oficiul va renegocia acordurile bilaterale și multilaterale în domeniul adopției, încheiate de România cu alte state, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 95

În situația copiilor cu privire la care s-au făcut comunicări de către comisiile pentru protecția copilului în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare, și aflați în evidența Comitetului Român pentru Adopții la data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile art. 26 și 29-35 se aplică în mod corespunzător.

ART. 96

(1) În situația copiilor declarați judecătorește abandonati în temeiul prevederilor Legii nr. 47/1993*) cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii, direcția are obligația să reevalueze împrejurările care au stat la baza stabilirii măsurilor de protecție pentru acești copii și să întocmească planul individualizat de protecție.

*) Legea nr. 47/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 8 iulie 1993 a fost abrogată prin Legea nr. 273/2004.

(2) Dacă planul individualizat de protecție are ca finalitate reintegrarea copilului în familie sau în familia extinsă, direcția solicită instanței judecătorești redarea exercițiului drepturilor părintești sau, după caz, delegarea acestora membrilor familiei extinse unde copilul urmează să fie plasat.

(3) Instanța competentă să soluționeze cererile privind redarea sau, după caz, delegarea drepturilor părintești este tribunalul de la domiciliul copilului.

(4) Judecarea cererii se face cu citarea părinților sau, după caz, a membrilor familiei extinse, a direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul și cu participarea obligatorie a procurorului. Cererea va fi însoțită de raportul de anchetă socială întocmit de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul.

ART. 97

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu excepția prevederilor art. 56 alin. (3), art. 89 alin. (4) și art. 99*), care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Foste art. 43 alin. (3), art. 75 alin. (4) și art. 83. Textul original se referea și la alin. (3) al fostului art. 73 (devenit art. 87 în forma republicată), alineat care a fost abrogat prin pct. 58 al art. I din Legea nr. 233/2011.

(2) Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 56 alin. (3), art. 89 alin. (4) și art. 99*) se elaborează de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție**).

*) Foste art. 43 alin. (3), art. 75 alin. (4) și art. 83. Textul original se referea și la alin. (3) al fostului art. 73 (devenit art. 87 în forma republicată), alineat care a fost abrogat prin pct. 58 al art. I din Legea nr. 233/2011.

***) Oficiul Român pentru Adopții preia atribuțiile în domeniul adopției ale Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 274/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Adopții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă următoarele acte normative:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 12 iunie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 9 octombrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2002, cu modificările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 245/1997 cu privire la criteriile de autorizare a organismelor private care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor copilului prin adopție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 5 iunie 1997;

d) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(4) La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I***), se abrogă următoarele acte normative:

***) Legea nr. 273/2004 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004.

a) Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 8 iulie 1993;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.315/2000 privind unele măsuri pentru protecția drepturilor copilului prin adopție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 19 decembrie 2000.

ART. 98

Autorizațiile emise de Comitetul Român pentru Adopții în baza Hotărârii Guvernului nr. 245/1997 cu privire la criteriile de autorizare a organismelor private care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor copilului prin adopție își încetează valabilitatea de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

ART. 98¹

Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și, după caz, ale Codului de procedură civilă.

Art. 98¹ a fost introdus de pct. 4 al art. 50 din LEGEA nr. 76 din 24 mai 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 365 din 30 mai 2012.

ART. 99

În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi elaborate normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului****).

****) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.435/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 23 septembrie 2004.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II-IX din Legea nr. 233/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, care nu sunt

încorporate în forma republicată și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale acesteia:

"Art. II. - (1) Cererile prevăzute de Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează conform dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii acestor cereri.

(2) Persoanele și familiile care la data intrării în vigoare a prezentei legi aveau copii încredințați în vederea adopției pot introduce cereri pentru încuviințarea adopției, care se soluționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

(3) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează valabilitatea, cu condiția ca persoana sau familia atestată să înregistreze la direcție o declarație notarială pe propria răspundere din care să rezulte că a locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare intrării în vigoare a prezentei legi. Neîndeplinirea acestei condiții într-un termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi atrage după sine încetarea de drept a valabilității atestatului.

(4) Prevederile art. 13¹ alin. (4)*****) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, sunt aplicabile numai pentru situațiile în care stabilirea filiației copilului față de tată a intervenit după intrarea în vigoare a prezentei legi.

*****) Art. 13¹ a devenit prin renumerotare art. 7.

(5) Termenul de 2 ani prevăzut la art. 45 alin. (2)*****) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se calculează incluzând și perioadele în care copilul a avut deschisă procedura adopției interne anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

*****) Art. 45 a devenit prin renumerotare art. 52.

Art. III. - În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, direcția generală de asistență socială și protecția copilului va revizui planul individualizat de protecție a copiilor aflați în cadrul sistemului de protecție specială și va stabili adopția ca finalitate a acestuia, conform dispozițiilor art. 22 și 22¹*) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

*) Art. 22 și 22¹ au devenit prin renumerotare art. 26, respectiv 27.

Art. IV. - În termen de 4 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul, la propunerea Oficiului Român pentru Adopții, va aproba prin hotărâre normele metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

Art. V. - (1) Activitățile prevăzute de Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, în sarcina direcției generale de asistență socială și protecția copilului se realizează numai pe baza obținerii autorizației eliberate de către Oficiul Român pentru Adopții.

(2) Metodologia și criteriile de autorizare se elaborează de către Oficiul Român pentru Adopții și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Prevederile alin. (1) intră în vigoare la data care va fi stabilită prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (2).

Art. VI. - În cuprinsul Legii nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, precum și în cuprinsul celorlalte acte normative în vigoare din domeniul adopției, sintagma «secretar de stat» se înlocuiește cu termenul «președinte».

Art. VII. - La data intrării în vigoare a prezentei legi**), se abrogă:

**) Legea nr. 233/2011 a intrat în vigoare la data de 7 aprilie 2012.

a) Hotărârea Guvernului nr. 1.436/2004 pentru defalcarea pe categorii de cheltuieli a taxei unice și fixe aferente serviciilor efectuate de Oficiul Român pentru Adopții în îndeplinirea procedurii de adopție internațională pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 23 septembrie 2004;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.442/2004 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004;

c) Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție nr. 45/2004 pentru aprobarea standardelor minime obligatorii privind procedura adopției interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 7 aprilie 2004;

d) art. II-V din Hotărârea Guvernului nr. 645/2009 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.433/2004 privind aprobarea structurii organizatorice, a numărului maxim de posturi și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Oficiului Român pentru Adopții, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului consultativ al Oficiului Român pentru Adopții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 3 iunie 2009;

e) orice alte dispoziții contrare.

Art. VIII. - Legea nr. 274/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Adopții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 17 februarie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

«Art. 6¹. - (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Oficiul este sprijinit de un Consiliu de coordonare, denumit în continuare Consiliu, organism fără personalitate juridică care funcționează pe lângă Oficiu.

(2) Consiliul este alcătuit din:

- a) președintele Federației Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil;
- b) președintele Asociației directorilor direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului;
- c) președintele Colegiului Național al Asistenților Sociali;

- d) președintele Colegiului Psihologilor din România;
- e) reprezentantul UNICEF în România.

(3) Consiliul are următoarele atribuții principale:

- a) avizează strategia, politicile și programele elaborate de Oficiu;
- b) analizează strategia, politicile și programele elaborate de Oficiu și formulează recomandări cu privire la îmbunătățirea acestora;
- c) formulează propuneri privind îmbunătățirea cadrului normativ în domeniu;
- d) propune primului-ministru persoana ce va fi numită în funcția de președinte al Oficiului.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.»

2. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 8. - (1) Oficiul este condus de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea Consiliului. Durata mandatului președintelui Oficiului este de 5 ani, acesta putând fi reînnoit o singură dată.»

Art. IX. - Prezenta lege intră în vigoare la 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția dispozițiilor art. 19 alin. (5), art. 29³, art. 72⁵ alin. (3) și ale art. 75 alin. (4)***) din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, care intră în vigoare în 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I."

***)) Art. 19, 29³, 72⁵ și 75 au devenit prin renumerotare art. 16, 38, 85, respectiv 89.
